

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.II.20.034/2026/7-I.

Az I.r. felperes: Felperes1

(Cím3.)

A II.r. felperes: Felperes2

(Cím3.)

A felperesek képviselője: dr. Bartók Ferenc ügyvéd

(cím7)

Az I.r. alperes: Alperes1

(cím1)

Az II.r. alperes: Alperes1

(cím1)

Az alperesek képviselője: dr. Kerekes Szilvia ügyvéd

(cím8)

A per tárgya: személyiségi jogsértés megállapítása, sérelemdíj

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

9.P.20.164/2024/22.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperesek, 23. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit a per főtárgya vonatkozásában helybenhagyja.

Az I. és II. r. felperesek által az elsőfokú ítéletben írtak szerint az állam javára fizetendő feljegyzett illeték összegét fejenként 130.500,- (százharmincezer-ötszáz) Ft-ra felemeli.

Kötelezi az I. és II. r. felperest egyetemlegesen, 15 napon belül fizessenek meg az I. r. alperesnek 228.600,- (kettőszázhuszonnyolcezer-hatszáz) Ft perköltséget.

Az ítéltábla kötelezi az I. és II. r. felperest, fizessenek meg fejenként az ítélet jogerőre emelkedését követő 60 napon belül 144.000,- (száznegyvennégyezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára.

Az eljárási illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adószámát vagy adóazonosító jelét.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú eljárásban releváns, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesek korábban házastársak voltak. 2021. decembere óta a II. r. felperes tartási szerződés keretében gondoskodik az I. r. felperes eltartásáról.

[2] A Helység1 zárt kerti helyrajzi számlú, természetben a Cím3. szám alatt található ingatlan a II. r. felperes kizárólagos tulajdonába került a tartás fejében, míg az I. r. felperest az ingatlanon holtig tartó haszonélvezeti jog illeti meg. Az ingatlanon található kétszintes családi ház 2022. április hónapban (első tüzeset), majd 2023. szeptember 2-án (második tüzeset) teljesen kiégett és lakhatatlanná vált. Ezt követően az addig a családi házban élő I. r. felperes átköltözött a ház mögé telepített konténerbe és azóta ott él életvitelszerűen a két kutyájával. Az I. r. felperes korábban három alkalommal szenvedett agyvérzést, gyenge fizikai állapotban van, nehezen mozog és rossz a hallása.

[3] Az első tüzesetet követően az I. r. alperes önkormányzat alkalmazásában álló Személy1 családsegítő segítségnyújtás céljából felvette a kapcsolatot az I. r. felperessel, felmérte a tüzeset folytán felmerült problémákat, ellátta jogszabályi kötelezettségeit, megtette a szükséges intézkedéseket. Az I. r. alperes képviselő-testülete vis maior segítyt állapított meg az I. r. felperes részére.

[4] A második tüzesetet követően az I. r. alperes ügykörében eljáró családsegítő tájékoztatta a távollévő felpereseket, hogy a TV csatorna stábja a tüzesetről a felperesi ingatlanon szeretne forgatni. A stábot az időközben hazaérkezett I. r. felperes engedte be a kiégett családi ház udvarára, a forgatást engedélyezte és riport is készült vele. A felvétel a TV csatorna Műsor1 című műsorában „Kutyái mentették meg gazdájuk életét a tűzvésztől” címmel 2023. szeptember 5-én került adásba. Az I. r. felperessel készült riport mellett a műsor tartalmazta a Tűzoltó Egyesület1 elnökének és Személy1 családsegítőnek a nyilatkozatát is. Az adásban elhangzott, hogy a helyi polgármester azonnal vis maior összeg kifizetését rendelte el a súlyosan károsodott lakosoknak, amelynek kifizetése meg is történt. Az így folyósított összeg azonban nem nyújt hosszútávú megoldást, ezért a helyi családsegítő támogatókat és a romeltakarításhoz további felajánlásokat, fizikai segítségnyújtást keres. Az I. r. felperes 2023. szeptember 5-én írásban engedélyezte, hogy a családsegítő a leégett házról fotókat készítsen és hozzájárult, hogyha szükséges, a fényképek az újságokban is megjelenjenek.

[5] A második tüzesetről ugyanezen a napon a www.hirportal1.hu internetes portálon „Saját kutyája mentette meg az idős bácsit Helység1 on” címmel cikk jelent meg, ami szintén tartalmazott adományozásra, segítségnyújtásra vonatkozó felhívást.

[6] A családsegítő 2023. október 20-án hat közfoglalkoztatott személlyel a felperesi ingatlanra ment és a romok eltakarításában, a konténerek megpakolásában segített másfél óra időtartamban. Ezt megelőzően a családsegítő, mint jelzőrendszeri felelős 2023. október 18-án problémajelzést küldött a Vármegyei Kormányhivatal Helység2i Járási Hivatala Gyámügyi Osztályának az I. r. felperes gondnokság alá helyezését megelőző, a belátási képességének mértékét vizsgáló, az állapotát alátámasztani tudó vizsgálatok elrendelésének kezdeményezése érdekében. A problémajelzés tartalmazta, hogy a felperesek lakókörnyezetéből több félelmet és az együttélést problémaként beállító jelzés érkezett az önkormányzathoz. A családsegítő jelezte a gyámhivatal felé azt is, hogy az I. r. felperes és a volt felesége, a II. r. felperes között „eltartási szerződés van, és ezen érdekütközés miatt a volt feleség, azaz az eltartó nem valószínű, hogy bármikor is kezdeményezné” az I. r. felperes „belátási képességének vizsgálatát és szükség esetén a gondnok kirendelését.”. A családsegítő problémajelzése ezt meghaladóan kitért arra is, hogy az I. r. felperes „cím3 szám alatt lakik. Az ingatlanának alsó szintje 2022. áprilisában leégett, mert miután a bácsi megvásárolta az összkomfortos ingatlant, melynek fűtése is megoldott volt, ő berakatott egy nagy vaskályhát a falba – mely gipszkartonnal volt borítva – kéményt csatlakoztatott, innen indult ki első alkalommal a tűz. Második alkalommal 2023. szeptember 2-án égett le a háza, ekkor már a tetőszerkezetig. A bejárati ajtóban elhelyezett gázpalack is felrobbant ekkor, mely már nemcsak a bácsira, de a környezetére is veszélyt jelenthetett. Ezt szakemberek vizsgálták, a biztosító is vizsgálta, hiszen az első tűz alkalmával már megkezdtek a kárenyhítést és többmillió forint kifizetésre került. 2023. szeptemberében ismét riasztást kaptak a Helység1i tűzoltók és ismét voltak a helyszínen tűz és füst jelenléte miatt. A bácsi egy-két éve költözött a cím3 utcába, ezt megelőzően Helység3 környékén élt, s onnan is jelzés érkezett, hogy oda is három-négy alkalommal vonultak ki a tűzoltók.” Az I. r. alperes polgármestere által küldött

második jelzés tartalmazta, hogy az I. r. felperes körül az olykor kialakult helyzetek veszélyeztetik a saját testi épségét és a környezetében élőket egyaránt.

[7] A gyámhivatal által lefolytatott vizsgálat keretében a Helység1i Községi Önkormányzat Család- és Gyermejjóléti Szolgálat 2023. november 10-én környezettanulmányt készített, ami azt rögzítette, hogy „a mobillakás elhanyagolt”, továbbá „A lakás is, az udvar is és Személy2 is kissé elhanyagolt. Személy2 személyi higiénéje sem megfelelő, külleme és ruházata is elhanyagolt, koszos, ápolatlan.”. Az I. r. felperes küllemével kapcsolatban a 2024. március 25-én tartott pszichiátriai vizsgálat megállapítása is hasonló körülményeket rögzít.

[8] Az illetékes Vármegye2i Kormányhivatal Helység4i Járási Hivatal az I. r. felperes gondnokság alá helyezésének ügyében indult vizsgálatot a pszichiáter szakorvos véleményére tekintettel megszüntette, mert a szakvélemény nem támasztotta alá a gondnokság alá helyezés szükségességét.

[9] Az I. r. felperes lakókörnyezetéből számos problémajelzés érkezett az önkormányzathoz a helyi lakosok köréből az állattartással összefüggésben is, mert az volt tapasztalható, hogy az I. r. felperessel együtt élő kutyák és egyéb állatok rendszeresen felügyelet nélkül a közterületen tartózkodnak, kóborolnak. Előfordult, hogy a kutya megharapott egy személyt, az utcán megtámadott egy másik kutyát, biciklis gyermeket üldözött, átharapta egy tűzoltó munkavédelmi csizmáját. A gyepmesteri feladatokat ellátó cég1Kft. a kutyát 2024. május 8-án befogta, majd a szükséges igazolás kiállítását követően azt 2024. május 15-én a II. r. felperesnek kiadta.

[10] A felperesek megváltoztatott keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az I. r. alperes megsértette elsősorban a felperesek jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, másodsorban becsülethez fűződő jogát azon magatartásával, hogy az I. r. alperes alkalmazásában álló családsegítő a felperesek tudta és beleegyezése nélkül értesítette a TV csatorna-t és a helyszínre kiérkező televíziós stábnak, valamint a www.hirportal1hu hírportálnak a felperesek engedélye nélkül nyilatkozott a második tüzesetről. A második tüzesetet érintő sajtóhír negatív hatást váltott ki a felperesek lakókörnyezetéből, mert őket beilleszkedni nem tudó, segítségre szoruló családként mutatta be. A Műsor1 című műsorban bejátszott felvétel kaotikus állapotban mutatta be a leégett lakóház környezetét, valamint az I. r. felperest kormosan, ápolatlanul, női ruhában szerepeltette: utóbbinak azonban az volt az oka, hogy az I. r. felperesnek nem maradt más ruházata a tüzeset után. A www.hirportal1hu cikkében az szerepelt, hogy az I. r. felperes a hivatalos ügyeiben nem tud eljárni, segítségre szorul, nem tud gondoskodni magáról és aki adományozni szeretne az keresse a családsegítőt (1. számú kereseti kérelem). Kérték annak megállapítását, hogy az I. r. alperes megsértette a felperesek jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azon magatartásával, hogy a felperesek tudta és beleegyezése nélkül adománygyűjtést hirdetett a második tüzesettel összefüggésben, ezzel negatív színben tüntette fel a felpereseket a lakókörnyezetük előtt (2. kereseti kérelem). Kérték annak megállapítását, hogy az I. r. alperes megsértette a felperesek emberi méltóságát azzal, hogy a családsegítő 2023. szeptember végén azt mondta a felpereseknek, hogy „istentelenségük miatt” érte a tüzeset szerencsétlensége őket (3. számú kereseti kérelem). Kérték annak megállapítását, hogy az I. r. alperes megsértette a felperesek emberi méltóságát azon magatartásával, hogy a családsegítő 2023. októberében a polgármesteri hivatalban négy szemközt azt mondta a II. r. felperesnek, hogy a felperesek

személyes helyzete nem érdekli, kizárólag az a célja, hogy a felperesek ne jelentsenek problémát a helyi önkormányzat számára (4. számú kereseti kérelem). Kérték annak megállapítását, hogy az I. r. alperes megsértette a felperesek jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a családsegítő a 2023. október 18-án kelt, az I. r. felperes belátási képességének vizsgálata érdekében a Vármegyei Kormányhivatal Helység2i Járási Hivatala Gyámügyi Osztálya részére megküldött problémajelzése első bekezdésében valótlanul állította, hogy a II. r. felperes, mint volt feleség és az I. r. felperes mint eltartott között érdekütközés van, ezért nem valószínű, hogy a II. r. felperes bármikor kezdeményezné az I. r. felperes belátási képességének vizsgálatát és a gondnok kirendelését (5/A. kereseti kérelem), az I. r. felperes körül olyakor kialakult helyzetek veszélyeztetik a saját testi épségét és a környezetében élőkét egyaránt (5/B. kereseti kérelem), továbbá valótlanul állította, hogy az I. r. felperes felelős a tűz kialakulásáért, mert „berakott egy nagy vaskályhát is a falba – mely gipszkartonnal volt borítva – kéményt csatlakoztatott, innen indult ki első alkalommal a tűz.” (5/C. kereseti kérelem), valamint, hogy a 2023. november 10-én a családsegítő által készített környezettanulmány 3. oldala valótlanul tartalmazza, hogy a „mobillakás elhanyagolt”, illetve, hogy „A lakás is, az udvar is és Személy2 is kissé elhanyagolt. Személy2 személyi higiéniája sem megfelelő, külleme és ruházata is elhanyagolt, koszos, ápolatlan.” (5/D. kereseti kérelem). Kérték annak megállapítását, hogy a II. r. alperes megsértette a felperesek emberi méltóságát, valamint a magán- és családi életéhez fűződő személyiségi jogát azon magatartásával, hogy a jegyző a felperesek kutyáját 2024. május 8-án jogosulatlanul elszállította és a felpereseknek csak 2024. május 14-én adta vissza.

[11] Kérték, hogy a bíróság tiltsa el az alpereseket a további jogsértéstől, valamint kötelezze őket elégtételadásra, valamint arra, hogy fizessenek meg az I. r. és a II. r. felperes részére fejenként 1.000.000,- Ft sérelemdíjat.

[12] Az I. r. és II. r. alperesek a kereset elutasítását kérték, mert az mind jogalapjában, mind összesszerűségében megalapozatlan. Kifogásolták, hogy a felperesek pertársaságban terjesztették elő a közös kereseti kérelmet. Álláspontjuk szerint a kereseti kérelem valamennyi petitum vonatkozásában hiányos, mert abból nem állapítható meg, hogy a felperesek által hivatkozott személyiségi jogok megsértése miként valósult meg, a jogsértés miben áll. Hangsúlyozták, hogy a családsegítő, mint jelzőrendszeri felelős a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézmények, valamint személyek szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 15/1998. (IV.30.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) szerinti jogszabályi kötelezettségeinek, valamint az ellenkérelemhez csatolt szakmai protokollnak megfelelően járt el, amikor a veszélyhelyzet, életveszély esetén mérlegelés nélkül kötelező szükséges jelzéseket megtette a hatóságok felé. A családsegítő eljárásával szemben előterjesztett 2024. január 22-i panaszt az önkormányzat 2024. február 14-én kivizsgálta és azt megalapozatlannak találta. Az I. r. alperes vitatta, hogy a 3. és 4. kereseti kérelem szerinti kijelentések elhangzottak volna a családsegítő részéről. Hangsúlyozta, hogy a tüzesetek kapcsán szükségessé vált annak vizsgálata, hogy az I. r. felperes rendelkezik-e belátási képességgel, mert életveszélyesnek tűnt a telken elhelyezett konténer a mellette ásott több méter mély gödör közvetlen közelében, mely konténerből a szennyvíz ebbe a mély gödörbe került bevezetésre. A II. r. alperes arra hivatkozott, hogy a kutya befogása, majd kiadása során a jogszabályoknak megfelelően járt el.

[13] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a keresetet elutasította, az I. r. és a II. r. felpereseket az I. r. és a II. r. alperes, mint egyetemleges jogosultak javára

450.850,- Ft perköltség, az állam javára fejenként 114.000,- Ft feljegyzett illeték megfizetésére kötelezte.

[14] Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az eljárás során beszerzett bizonyítékok nem támasztották alá, hogy a TV csatorna stábját a családsegítő értesítette volna. A felperesek maguk döntöttek úgy, hogy hozzájárulnak a felvétel készítéséhez és annak közzétételéhez. A felperesek bírói felhívás ellenére nem tudták megjelölni, hogy a TV csatorna által közzétett riportban, illetőleg a www.hirportal1.hu cikkében a családsegítő részéről elhangzott tényállítások közül mi az, ami valótlan és sértő lett volna rájuk nézve, úgy hogy a valótlan és sértő tényállítás alkalmas lett volna a felperesek társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására. A felperesek felhívás ellenére nem tudták megjelölni azokat a közléseket sem, amelyek akár a TV csatorna műsorában, akár a www.hirportal1.hu felületen közzétett cikkben becsületsértő, a véleményszabadság korlátját túllépő jellegűek lettek volna.

[15] A 2. számú kereseti kérelemmel kapcsolatban rámutatott, hogy a rászoruló felperesek részére adománygyűjtés szervezése a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogot nem sértheti, az fogalmilag kizárt. Ezt meghaladóan a felperesek bírói felhívás ellenére sem tudtak megjelölni konkrét, a felperesek személyét sértő valótlan tényállítást. A 3. számú kereseti kérelemmel kapcsolatban a felperesek személyes előadását, Személyl és tanúl tanúvallomását mérlegelve arra az álláspontra helyezkedett, a rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztják alá azt a felperesi előadást, hogy a sérelmezett kijelentés a családsegítő részéről elhangzott volna. Ennek kapcsán utalt arra, hogy tanúl a II. r. felperes közeli hozzátartozójaként nem tekinthető elfogulatlan tanúnak. Értékelte, hogy az I. r. felperes a II. r. felperes, valamint tanúl tanú eltérően idézte fel a szerintük elhangzott sértő kifejezés tartalmát. Ezt meghaladóan utalt arra, hogy amennyiben bizonyított is lenne, hogy a sérelmezett állítás elhangzott, az tartalmánál fogva sem alkalmas az emberi méltóság megsértésének megállapítására.

[16] A 4. szám alatti kereseti kérelmet ugyancsak annak bizonyítatlansága miatt utasította el. Az 5/A. kereseti kérelemmel kapcsolatban rögzítette, hogy a családsegítő által észlelt körülmények indokoltá tették a problémajelzés megtételét a családsegítő részéről. Az I. r. alperes ügykörében eljáró családsegítő mindössze jogszabályi kötelezettségének tett eleget, amikor az I. r. felperes belátási képességének vizsgálatát kezdeményezte. Az 5/B. kereseti kérelemmel összefüggésben kifejtette, a családsegítő a problémajelzésben nem tett olyan kijelentést, hogy az I. r. felperes „gyűjtogatna”. Az 5/C. kereseti kérelmet az elsőfokú ítélet indokolása szerint önmagában az nem teszi alapossá, hogy a családsegítő az egyébként indokolt problémajelzés keretében az első tüzeset okát tévesen jelölte meg. Az 5/D. számú kereseti kérelem kapcsán az elsőfokú bíróság kifejtette, a családsegítő jogszabályból fakadó kötelezettsége volt, hogy a környezettanulmány során rögzítse az I. r. felperes körülményeit, lakókörnyezetének, lakásának állapotát. Az I. r. felperes küllemét illetően az I. r. felperest vizsgáló pszichiáter szakorvos is hasonló megállapítást tett, az I. r. alperes ügykörében eljáró családsegítő a környezettanulmány készítése során sem követett el jogsértést. A II. r. alperessel szemben előterjesztett 6. számú kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság ugyancsak alaptalannak találta hangsúlyozva, hogy közigazgatási útra tartozó kérdés az, hogy az ebrendészeti intézkedés jogszerű volt-e. Emellett sem az nem állapítható meg, hogy a kutya elszállításával kapcsolatban a felperesek jogorvoslattal éltek volna, sem pedig az, hogy az állat befogása a felperesek személyiségi jogát megsértette volna: önmagában ugyanis a kutya elszállítása nem valósíthatja meg a magán- és családi élethez fűződő személyiségi jog

sérelmét. A perköltségről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 87. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

[17] Az elsőfokú ítélet ellen az I. r. és a II. r. felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatását kérték akként, hogy az ítéltábla állapítsa meg: az I. r. alperes megsértette a felperesek emberi méltóságát azzal, hogy a családsegítő 2023. szeptember végén úgy nyilatkozott, a felpereseket „istentelenségük miatt” érte a tüzeset (3. számú kereseti kérelem), az I. r. alperes megsértette a felperesek jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a családsegítő 2023. október 18-i problémajelzése első bekezdésében valótlanul állította, hogy a II. r. felperes, mint volt feleség és az I. r. felperes, mint eltartott között érdekütközés van, ezért nem valószínű, hogy a II. r. felperes bármikor kezdeményezné az I. r. felperes belátási képességének vizsgálatát és a gondnok kirendelését (5/A. kereseti kérelem), valamint hogy az I. r. felperes körül olykor kialakult helyzetek veszélyeztetik a saját testi épségét és a környezetében élőkét egyaránt (5/B. kereseti kérelem). Kérték annak megállapítását, hogy az I. r. alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2023. október 18-án kelt problémajelzésben a családsegítő valótlanul állította, hogy az I. r. felperes felelős a tűz kialakulásáért, mert az I. r. felperes „berakott egy nagy vaskályhát is a falba – mely gipszkartonnal volt borítva – kéményt csatlakoztatott, innen indult ki első alkalommal a tűz.” (5/C. kereseti kérelem). Kérték, hogy az ítéltábla tiltsa el az I. r. alperest a további jogsértéstől, kötelezze saját honlapján elégtétel adására, valamint a felperesek első- és másodfokú perköltségének megfizetésére.

[18] Fellebbezésükben arra hivatkoztak, hogy az I. r. alperes ügykörében eljáró családsegítőnek a problémajelzés során tett nyilatkozatai torz, következtelen, túlzó, vádaskodó, a közmegítélés szerint a felperesek társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas kitételeket tartalmaznak. Emellett a felperesek keresztény, hívő emberként definiálják magukat, ezért a családsegítő részéről az istentelenségük, vallástalanságuk kapcsán elhangzott kijelentés súlyosan sérti emberi méltóságukat. Álláspontjuk szerint e körben az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat tévesen mérlegelte, mert az I. r. és a II. r. felperes személyes nyilatkozatából, valamint tanúl tanúvallomásából az ítéletben írtaktól eltérő következtetésre kellett volna jutni. Az, hogy az érintett személyek nem pontosan egyezően idézték fel az elhangzott kijelentést, éppen a szavahihetőségüket erősíti, és arra utal, hogy az érdekeltek nem beszéltek össze a nyilatkozataik, vallomásaik megtételét megelőzően.

[19] A felperesek közötti érdekellentétre utaló családsegítői nyilatkozat azért is sérelmes, mert a csatolt tartási szerződés alapján a II. r. felperes legjobb tudása és lehetőségei szerint gondoskodik az I. r. felperesről.

[20] Az 5/D. kereseti kérelemmel kapcsolatban hangsúlyozták, hogy a családsegítő nem csupán a tűz okát jelölte meg tévesen, hanem kifejezetten a felperesek tevékenységét nevesítette a tűz okaként. Kiemelték, hogy a családsegítő más hatóságoknál is kezdeményezett eljárásokat a felperesek ellehetetlenítése érdekében. Előadták, hogy az első tüzesethez a villanyvezeték hibája vezetett, ami nem róható az ingatlant készen vásárló felperesek terhére.

[21] Az I. r. és a II. r. alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a felperesek másodfokú perköltségben marasztalását kérték. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság az helyesen megállapított tényállásból okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperesek által hivatkozott, a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) és (2) bekezdése, 2:43. § d) pontja és 2:45. § (2) bekezdése szerinti jogsértések nem állapíthatók meg. A bíróság helytállóan rögzítette azt is, hogy a problémajelzés megtétele a családsegítő foglalkozásból eredő jogszabályi kötelezettsége volt.

[22] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[23] Az ítéltábla előjáróban rögzíti, hogy az elsőfokú ítéletet a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között [Pp. 370. § (1) bekezdés] annak megfellebbezett részében bírálta felül. A fellebbezéssel nem támadott ítéleti rendelkezések (az 1., 2., 4. és 5/D. kereseti kérelmek) nem képezték a másodfokú eljárás tárgyát. Az eredetileg előterjesztett hat kereseti kérelemből öt az I. r. alperes, egy (a 6. kereseti kérelem) a II. r. alperes ellen irányult. Miután a fellebbezés csak a 3. valamint az 5/A., 5/B. és 5/C. kereseti kérelmet elutasító döntést támadta, a másodfokú eljárás tárgyát kizárólag az képezte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete mennyiben megalapozott a 2023. szeptemberében a felperesek hivatkozása szerint elhangzott, az istenteleségükre vonatkozó nyilatkozattal, illetőleg az I. r. alperes részéről eljáró családsegítő által kezdeményezett eljárásokban a 2023. október 18-án tett bejelentésben a felperesek közötti érdekösszeütközésre, az I. r. felperes körül kialakult helyzetek értékelésére, illetve az I. r. felperesnek a tűz kialakulásában játszott szerepével összefüggésben tett nyilatkozattal kapcsolatban. Ugyancsak nem képezte fellebbezés hiányában a másodfokú eljárás tárgyát a sérelemdíjat teljes egészében elutasító elsőfokú döntés.

[24] A felperesek a fellebbezésüket arra alapították, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat tévesen értékelte, téves tényállást állapított meg, és abból helytelen jogi következtetésre jutott. Ez a fellebbezési érvelés az ítéltábla álláspontja szerint nem alapos. Az elsőfokú bíróság a fellebbezésben írtakkal ellentétben a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg és abból a másodfokú eljárás tárgyát képező körben túlnyomórészt helytálló jogi következtetésre jutott.

[25] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása annyiban szorul pontosításra, hogy az I. r. felperes felelősségével, a körülötte kialakult helyzetek értékelésével kapcsolatos kijelentések (5/B., 5/C. kereseti kérelem), még ha jogsértőek is lennének nem vonatkoznak a II. r. felperesre. Az, hogy az I. r. felperes körül kialakult helyzetek veszélyeztetik őt magát és a környezetében élőket, valamint, hogy a tűz kialakulásáért az I. r. felperes lenne felelős, kizárólag az I. r. felperes személyét érintő közlés. Ebből következően ezen állított jogsértésekre saját személyiségi jogainak megsértésre alapítottan a II. r. felperes alappal nem hivatkozhat.

[26] Ami a 3. számú kereseti kérelmet illeti, az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat helytállóan értékelve jutott arra a következtetésre, hogy a felperesek által sérelmezett kijelentés megtétele nem bizonyított. Az elsőfokú ítélet indokolása e körben mindössze annyiban szorul pontosításra, hogy a törvényszék arra helytállóan mutatott rá, hogy tanú1 a II. r. felperes gyermekeként, az I. r. felperes nevelt gyermekeként nem tekinthető elfogulatlan tanúnak, de ugyanígy nem elfogulatlan tanú Személy1 sem, aki lényegében a

tanúvallomását a saját magatartására vonatkozóan tette meg. Az azonban helytálló, hogy amennyiben a sérelmet szenvedett fél a keresetét arra alapítja, hogy a sérelem okozója az emberi méltóságot, vagy a becsületét sértő kifejezést használt vele szemben, úgy elvárható, hogy e kifejezést az igényt érvényesítő pontosan, következetesen határozza meg. Ehhez képest az I. r. és a II. r. felperes egymáshoz képest sem tettek következetes előadást arra nézve, hogy pontosan mi hangzott el álláspontjuk szerint Személy1 részéről. A felperesek előadásához képest tanú vallomása egy további, harmadik kijelentésre vonatkozott. Ezért az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy ilyen peradatok alapján nem állapítható meg milyen jogsértő kijelentés hangzott el az I.r. felperesre nézve a családsegítő részéről, és helytállóan utasította el az a 3. kereseti kérelmet.

[27] Megjegyzi az ítéltábla, jelentősége van a tanúvallomások értékelése során annak is, hogy Személy1 tanúvallomásából következően – amelyet e vonatkozásban a felperesek sem vitattak – a felperesek és a tanú vonatkozásában korábban fel sem merült, hogy ki milyen vallás gyakorlója, hívő vagy nem hívő-e. Ehhez képest is indokolatlan és életszerűtlen, hogy a felperesek által hivatkozott kijelentés a családsegítő részéről elhangzott volna.

[28] Ezt meghaladóan megjegyzi az ítéltábla, hogy amennyiben a sérelmezett kijelentés pontos tartalma megállapítható, elhangzása bizonyított lenne, az akkor sem tenné alaposná az I.r. alperessel szemben a 3. számú kereseti kérelmet. A bírói gyakorlat nem egységes azt illetően, hogy a jogi személy tevékenységi körében eljáró természetes személy személyiségi jogsértő magatartása esetén a sérelmet szenvedett fél a jogi személlyel vagy a cselekvőseget kifejtő természetes személlyel szemben tud-e igényt érvényesíteni. A BDT2011.2507., a BDT2012.2697. és a BDT2008.1861. számú döntésekből következően ilyen esetben a jogsértés következményeiért a jogi személy, az EBH2010.2126. számú döntés alapján pedig az objektív jogkövetkezményekért mind a természetes, mind a jogi személy felel. A Kúria 2015.EL.II.JE/P. 1-3. számú jogegységi határozat meghozatalának mellőzéséről szóló végzése szerint a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) nem tartalmazott a betudásra általános szabályt, és a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének utaló szabálya által felhívott 6:548. § (1) bekezdéséből és 6:549. § (1) bekezdéséből sem következik önmagában, hogy a személyiségi jogsértés objektív jogkövetkezményeinek kötelezettjét absztrakt módon meg lehetne-e határozni. Nem következik ez a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésébe foglalt utaló szabályból sem, mivel az kizárólag a személyiségi jogsértés esetén érvényesíthető szubjektív jogkövetkezmény a sérelemdíj fizetésére kötelezés iránti igény vonatkozásában ad általános jellegű utaló szabályt a kártérítési jogi rendelkezések megfelelő alkalmazására és nem az objektív jogkövetkezmények vonatkozásában. A Kúria hivatkozott határozatából következően tényállásfüggő, hogy a felelősség a jogi személyt vagy a természetes személyt terheli-e. A Győri Ítéltábla Pf.20.099/2024/4. számú döntése szerint a közigazgatási jogkör gyakorló jogi személy felelőssége akkor vethető fel, ha a jogsértő természetes személy közigazgatási jogkörben járt el. Az ítéltábla álláspontja szerint a felperesek hitére vonatkozó, azt kétségbe vonó kijelentés megtétele nem tekinthető közigazgatási jogkör gyakorlásának, így azért az I. r. alperes akkor sem felel, ha a sérelmezett közlés megtörténte bizonyított, jogsértő jellege megállapítható lenne.

[29] Mindezekre tekintettel a nem bizonyított, de bizonyítottsága esetén az I. r. alperes terhére nem róható közlés további vizsgálata, így az is, hogy az véleménynek, vagy tényállításnak minősül-e, szükségtelen, ezért az ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolásából mellőzi a 3. számú kereseti kérelem tárgyát képező közlés sértő jellegére vonatkozó okfejtést.

[30] Egyetért az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontjával azzal kapcsolatban, hogy a problémajelzés megtétele a családsegítő foglalkozásából eredő jogszabályi kötelezettség volt. Az I. r. alperes tevékenységi körében eljáró családsegítő e jogkörét nem lépte túl, amikor a felperesek által sérelmezett állításait a bejelentéseiben megfogalmazta. Helytállóan hivatkozott ezzel kapcsolatban az I. r. alperes az NM rendelet 9. §-ában foglaltakra és az ellenkérelemhez csatolt szakmai protokollra. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a bejelentés, mint eljárást kezdeményező okirat e körben nagymértékű hasonlóságot mutat az állampolgárok által indított eljárásokat kezdeményező okiratok, vagy akár a büntetőeljárásban tett feljelentés tartalmával. Ezek személyiségi jogsértő jellege pedig csak akkor állapítható meg, ha az eljárást kezdeményező okirat indokolatlanul sértő, bántó, a becsületet, az emberi méltóságot sértő kifejezéseket tartalmaz, vagy ha az eljárást kezdeményező nyilvánvalóan, szándékoltan valótlan tényállításokat fogalmaz meg azokban (BDT2012.2697.). A bejelentések tartalmát ezek figyelembevételével is összességükben, szövegösszefüggésükre is figyelemmel kell értékelni. Ebből következően nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az első tüzeset kiváltó okával kapcsolatos ténybelileg téves bejelentést sem találta jogsértőnek. Kétségtelen, hogy a felperesek által hivatkozott, az első tüzesettel összefüggésben készült 2022. március 30-i kárfelvételi jegyzőkönyv a 2023. október 18-i bejelentéstől eltérően határozza meg az első tüzeset kiváltó okát. A családsegítőnek azonban az ezzel kapcsolatos közlése csak egy volt azoknak a közléseknek a sorában, amelyek a problémajelzés alapját képezték. A bejelentés nem tért ki a tűz okára, csak a tűz keletkezésének helyét határozta meg.

[31] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét annak megfellebbezett részében a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[32] Az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás illetékét tévesen határozta meg. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) nem ismer olyan illetékszámítási módot, ami az egyes kereseti kérelmek szerinti pertárgyértéket külön-külön figyelembevételével mindegyik után önálló illetékfizetési kötelezettséget állapítana meg, illetőleg az így számított illetékeket adná össze.

[33] A személyiségi jogi perekben számítandó pertárgyérték tekintetében az ítéltábla már több alkalommal kifejtette álláspontját (Pf.II.20.117/2023/5/I.), mely álláspont azonban eltér a Kúria e körben elfoglalt álláspontjától, így például a Pfv.IV.20.326/2024/6. és Pfv.IV.20.194/2025/10. számú ítéletekben megjelenő érveléstől.

[34] A Pp. 346.§ (5) bekezdése alapján a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított Műsor1-re vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a Műsor1 megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata), vagy az arra irányuló indítványt elutasította. Az ítéltábla ezért ismerteti a fenti határozatokban megjelenő álláspontot, és az attól való eltérést indukáló okokat.

[35] A Pfv.IV.20.326/2024/6. számú határozatának [53] bekezdésében a Kúria kifejtette, a pertárgyérték számításánál korábban kialakult egységes ítélkezési gyakorlatot nem tartja mellőzendőnek. A Kúria és a másodfokú bíróságok által követett következetes és egyértelmű ítélkezési gyakorlat szerint a személyiségi jogsértés jogkövetkezményének alkalmazására irányuló igények szorosan összefüggenek, azok valódi tárgyi keresethalmazatot nem képeznek. Ehhez képest a pertárgy értékének a meg nem határozható pertárgy értékére vonatkozó összeg tekinthető, úgy az első-, mint a másodfokú, illetve a felülvizsgálati eljárásban. Amennyiben az érvényesített sérelemdíj összege a meg nem határozható pertárgy értéként szereplő összeget (első- és másodfokú eljárás esetén 600-600.000 forint, a felülvizsgálati eljárásban 700.000 forint) meghaladja, akkor a sérelemdíj iránti igény összegét kell a pertárgy értékének tekinteni.

[36] A Pfv.IV.20.194/2025/10. számú ítélet [76] bekezdésében kifejtett érvelés szerint nem volt jogszabályi alapja annak, hogy minden egyes jogkövetkezmény iránti kérelem vonatkozásában az általános pertárgyérték külön-külön felszámításra kerüljön. A jelen esetben ugyanis nem állapítható meg tárgyi keresethalmazat fennállása, különös tekintettel arra, hogy egyetlen jogsértés (jóhírnév védelméhez fűződő jogának megsértése) miatt kérte a felperes a jogsértés megállapítását és a jogkövetkezmények alkalmazását. A jogkövetkezmények tekintetében nincs helye külön-külön pertárgyérték felszámításának, a pertárgy értéke nem kumulálódik csupán azért, mert egyetlen személyiségi joga megsértése okán a jogosult a törvény általi felhatalmazásánál fogva egyszerre több objektív jogkövetkezmény alkalmazását igényli a Ptk. 2:51. § (1) bekezdése alapján.

[37] Az ítéltábla álláspontja szerint azonban részben az új eljárási törvény hatályba lépése, részben az illeték törvény vonatkozó rendelkezésének módosítása folytán a még 1952. évi III. törvény talaján kialakult gyakorlat, korábbi egységessége ellenére, nem tartható fenn.

[38] A személyiségvédelmi perekben mind a pertárgy értéke megállapítása (BH 1999.250), mind az eljárási illeték alapjának meghatározása során (EBH 1999.94) az volt korábban a gyakorlat, hogy amennyiben a jogosult keresetében (viszontkeresetében) a személyiségi jogsértés felróhatóságtól független és sérelemdíj (az rPtk. szerinti terminológiájában objektív és szubjektív) szankcióit együtt érvényesíti, úgy keresete – a perérték meghatározása szempontjából - egységes keresetnek minősül és csak az összecszerően meghatározott sérelemdíj (kártérítés) iránti igényt kell figyelembe venni, a felróhatóságtól független (objektív) igényekre eső meg nem határozható perérték [Itv. 39.§ (3) bekezdése] csak akkor vehető figyelembe, ha az az alapján számítandó érték meghaladja a sérelemdíj (kártérítési) követelést. A CKOT 2018. június 20. és 21. napi 41. állásfoglalásában írtak szerint az új Pp. vonatkozásában is fenntartandó ez a gyakorlat, arra hivatkozással, hogy amennyiben egy meghatározható és egy meg nem határozható pertárgyértékű kereset áll valódi keresethalmazatban, úgy az Itv. 40. § (1) bekezdése nem alkalmazható. A 39. § (3) bekezdése ugyanis nem az „érvényesített igény” értékét, hanem az „eljárás tárgyának” értékét határozza meg.

[39] A 2019. évi LXXXI. törvény 1. §-a 2020. január 1. napjával módosította az Itv. 39. § (1) bekezdését és a per tárgyának értékét tekinti az illeték megfizetésének alapjának a korábbi eljárás tárgyának értéke helyett. E jogszabályváltozás miatt – a Pp. háromtagú keresetfogalmára is figyelemmel – a korábbi gyakorlat nem tartható fenn.

[40] A háromtagú pertárgyfogalom esetében a kereset azonosíthatósága, megkülönböztethetősége más igényektől a kereseti kérelem, a tényelődás és a jog fél általi minősítése (jogcím) vizsgálatával ejthető meg (A Polgári Perrendtartás és a kapcsolódó jogszabályok kommentárja I. kötet 1637 bekezdés, HVGORAC). A háromtagú pertárgyfogalom egyik jelentősége éppen abban áll, hogy ezáltal dönthető el az is, fennáll-e keresethalmazat. A felróhatóságtól független szankciók alkalmazására vonatkozó igény, illetőleg a sérelemdíj igény egymástól függetlenül és együttesen is érvényesíthető a sérelmet szenvedett fél döntésétől függően. A Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a)-e) pontjában írt szankciók külön kérelmeket alapoznak meg, a bíróság e körben is kötve van a kereseti kérelemhez. Csak az állított jogsértés, jogsértések megtörténtét vizsgálhatja, kizárólag ezen jogsértéseket állapíthatja meg és nem alkalmazhat más felróhatóságtól független szankciót, mint amit a fél a keresetben, viszontkeresetben kért. A külön jogcímen hivatkozott jogsértések megállapítása, illetőleg a jogsértésekre tekintettel előterjesztett sérelemdíj igény valódi tárgyi keresethalmazatot képez a háromtagú pertárgyfogalomra tekintettel.

[41] A jelenleg irányadó jogszabályi rendelkezések alapján tehát a személyiségi jogi perekben valamennyi valódi tárgyi keresethalmazatként előterjesztett kereseti kérelem önálló illetékalapot képez, s az eljárás tárgyának így kumulált értéke alapján határozandó meg a fizetendő illeték mértéke. Ez áll összhangban a pertárgy értékének számítására vonatkozó Pp. 21.§ (5) bekezdésében foglaltakkal is, mely szerint, ha egy vagy több fél a perben több követelést, illetve jogot érvényesít, a pertárgyérték számítása során ezek értékét össze kell adni.

[42] Utóbbi rendelkezéshez igazodik az Itv. 40.§ (1) bekezdése, amely előírja, hogy ha a fél egy eljárásban egy jogviszonyból eredő több igényét vagy több jogviszonyból eredő igényeit érvényesíti, az eljárás tárgya értékének megállapításakor – a járulékok figyelmen kívül hagyásával – az előterjesztett igények együttes értékét kell figyelembe venni. Ezen rendelkezés alkalmazását nem zárja ki az Itv. 39.§ (3) bekezdése, ugyanis az Itv. 40.§ (1) bekezdése a több igény érvényesítése esetén követendő speciális szabály, másrészt utóbbi szabály is az „eljárás tárgya értékének” megállapításáról rendelkezik.

[43] A Kúria döntésében hivatkozott „egyetlen jogsértés” nem zárja ki a tárgyi keresethalmazatot, az éppen a Pp. 173.§ (1) bekezdése szerinti keresethalmazatot lehetővé tevő „ugyanazon jogviszonyt” jelenti (a korábban abszolút szerkezetű jogviszony a jogsértéssel relatív szerkezetűvé válik), ami okán a felperes számára lehetőség nyílik több kereset előterjesztésére. A tárgyi keresethalmazatot nem a jogsértések száma, hanem a petitum tartalma dönti el.

[44] Az elsőfokú eljárásban a pertárgyérték a háromszor figyelembe veendő meg nem határozható pertárgyérték (megállapítás, eltiltás, elégtételadás), valamint 1.000.000,- Ft felperesenként. Ez összesen felperesenként 2.800.000,- Ft pertárgyértéket jelent, ennek az elsőfokú eljárási illetéke az Itv. perindításkor hatályos 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint 130.500,- Ft. Ezért az ítéltábla az I. r. és II. r. felperes által az állam javára fizetendő feljegyzett elsőfokú illeték összegét fejenként 130.500,- Ft-ra felemelte (Pp. 383. § (6) bekezdés). A másodfokú eljárás pertárgyértéke a három meg nem határozható pertárgyérték, azaz fejenként felperesenként 1.800.000,- Ft, a fellebbezési illeték összege felperesenként az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján 144.000,- Ft.

[45] A feljegyzett másodfokú illeték megfizetésére az I.r. és II.r. felperes a Pp. 364. §-a folytán alkalmazandó Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles.

[46] Ugyan a felperesi fellebbezéssel szemben az ellenkérelmet a jogi képviselő az I. r. és II. r. alperes képviseletében is ellenjegyezte, a II. r. alperessel szemben hozott elsőfokú döntés nem képezte fellebbezés tárgyát, ezért a II. r. alperesnek a másodfokú eljárásban nem volt és nem is lehetett perköltségigénye. Az I. r. alperes által a Pf.6. sorszám alatti beadványban felszámított perköltség mérséklését a felperesek nem kérték, arról az ítéltábla a felszámításnak megfelelően a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint határozott. A csatolt ügyvédi megbízási szerződésre is figyelemmel az I. r. alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére az I. r. és II. r. felperes a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján kötelesek.

Győr, 2026. május 28.

Dr. Szalay Róbert sk.

Dr. Kovács Zsolt sk.

Dr. Konarik Attila sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró